

клубов, асоціацій і служб по зв'язам з випускниками – це один из столпов корпоративної культури університетів, формування їх іміджа і розвитку їх внутрішньої культури. В рейтинговій системі західних університетів одно из центральних місць займає показателю того, як випускники устроились в житті; формування культурних традицій, совершенствование культурно-виховної роботи в університеті сприяє розвитку вуза як науково-педагогічного закладу і культурного феномену. Важливішим фактором формування хорошого спеціаліста може стати створення і розвиток загальноуніверситетської газети. Університетська корпоративна культура охоплює практично всі аспекти її діяльності: від ціннісних установок до норм поведінки і ритуалів, включаючи цілі діяльності і способи досягнення цих цілей.

Головним при формуванні корпоративної культури є розуміння того, що культура організації – це цілісне явище, що тільки комплексний підхід до процесу її формування і зміни, а також широка система заходів по плануванню і організації цього процесу дозволять сформувати почуття причастності до загальному справу у всіх членів університетської корпорації, що, в свою чергу, повинно забезпечити надійність, довговічність і якість структури організації, ефективність її діяльності.

Наумов М. С.

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ВИХОВНА ПОЛІТИКА В ГАЛУЗІ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Соціалізація традиційно розуміється як комплексний процес засвоєння індивідом певної системи знань, норм і цінностей, що дозволяють йому бути повноправним членом суспільства. Процес соціалізації проходить декілька етапів, які співпадають, з етапами життя людини: дитинство, юність, молодість, зрілість та старість. На перших трьох етапах відбувається первинна соціалізація, коли дитина стає особою, яка розуміє саму себе, навколишній світ, а також адаптується до нього. Провідним інститутом первинної соціалізації спочатку виступає сім'я, а згодом – освіта. В Законі України «Про освіту» мета освіти визначена наступним чином: всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу, забезпечення народного господарства кваліфікованими фахівцями. Але соціалізація включає не тільки виховання, тобто цілеспрямований вплив на особистість, а й спонтанні процеси, що

впливають на формування особистості.

Серед чинників, які сприяють спонтанній соціалізації, на нашу думку, слід виділити розвиток інформаційних технологій. За даними Державної служби статистики України, кількість абонентів мобільного зв'язку в Україні станом на 1 січня 2016 року становила 60720,1 тисяч. Для порівняння – на 1 січня 2008 року були зафіксовані 55240,4 тисяч. Кількість абонентів мережі «Інтернет» зросла більш стрімко: з 1374,6 тисяч на початку 2008 року, до 6089,9 тисяч станом на 1 січня 2016 року. І це не межа. Так, за даними Євростату, 90 % домогосподарств у Німеччині та Фінляндії мають доступ до Інтернету, питома вага таких домогосподарств у Швеції та Великій Британії складає 91 %, у Нідерландах – 96 %, у Люксембурзі та Норвегії – 97 %.

Як правило, акцентують увагу на позитивних наслідках використання інформаційних технологій, які полягають в економії часу та матеріальних ресурсів, майже безперешкодному отриманні нових знань. Разом із тим все частіше проявляються негативні аспекти, пов'язані з розповсюдженням неправдивої інформації, поширенням насильства, розвитком нелегальної торгівлі, шахрайством тощо. У таких умовах виховний процес ускладнюється відсутністю реальної можливості відстежити весь контент інформації, з яким ознайомлюється студент. Отже, завдання щодо адекватного використання новітніх технологій покладаються саме на «вихованця», для чого необхідно підготувати його відповідним чином.

У нашій країні свого часу були прийняті Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки. Серед іншого в Основних засадах ідеться про національну політику розвитку інформаційного суспільства в Україні, яка передбачає у тому числі підготовку людини для роботи в інформаційному суспільстві. Більше того, забезпечення навчання, виховання, професійної підготовки людини для роботи в інформаційному суспільстві вважається однією з головних умов успішної реалізації Основних засад. Нажаль, досі немає ґрунтовного аналізу виконання згаданого документу. Таким чином, необхідно оцінити виховну політику держави на відповідність умовам інформаційного суспільства та, ймовірно, скорегувати її.

Наумова Т. О.

*Житлово-комунальний коледж Харківського національного університету
міського господарства імені О. М. Бекетова*

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ФОРМУВАННІ ДУХОВНИХ ТА ТВОРЧИХ ЯКОСТЕЙ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Проблема формування духовності студентів дуже важлива і актуальна та належить до проблеми соціального значення. Для плідної виховної роботи із студентами дуже важливим є індивідуальний підхід. Кожен має право на самостійність та індивідуальність. Для духовного розвитку індивіда викладач повинен створити відповідні умови.